17/11/2026

Ιερατική Σύναξη Νοεμβρίου στη Ναύπακτο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Η δεύτερη Ιερατική Σύναξη των Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου για το Εκκλησιαστικό έτος 2026-27, πραγματοποιήθηκε την Τρίτη, 17 Νοεμβρίου 2026, στο Πνευματικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως στην Ναύπακτο.

Η πρώτη Σύναξη ήταν Κληρικολαική και έγινε στις 3 Οκτωβρίου με το ΙΒ΄Θεολογικό Συνέδριο της Ιεράς Μητροπόλεως.

Αρχικά ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος** καλωσόρισε τους Ιερείς στην πρώτη μόνον για τους Κληρικούς Σύναξη και ευχήθηκε να έχουμε μια ευλογημένη χρονιά.

Ακολούθως τον λόγο έλαβε ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ι. Μητροπόλεως, Πρωτοπ. π. Θωμάς Βαμβίνης, ο οποίος ενημέρωσε τους Κληρικούς για διάφορα ποιμαντικά και διοικητικά θέματα. Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος κ. Ιερόθεος αναφέρθηκε στο ΙΒ΄ Θεολογικό Συνέδριο, με τίτλο: «Η σημασία του 11ου αιώνος μ.Χ. για την κατανόηση της σύγχρονης πραγματικότητας» και τις ουσιαστικές διαφορές στην θεολογία της Ορθοδόξου Εκκλησίας και του Σχολαστικισμού που επεκράτησε στην Δύση και παγιώθηκε κατά τον σημαντικό αυτό αιώνα. Με αυτήν την αφορμή παρουσίασε το πως έφτασαν οι Φράγκοι και οι Λατίνοι στην αλλοίωση της θεολογίας και της εκκλησιολογίας.

Ο Καρλομάγνος, βασιλιάς των Φράγκων και ιδρυτής της Αυτοκρατορίας των Καρολιδών, όταν έλαβε την εξουσία του μεγαλύτερου μέρους της Δυτικής Ρωμαικής Αυτοκρατορίας, επέβαλε σταδιακά την διακοπή της εκκλησιαστικής μνημονεύσεως του Ρωμαίου Αυτοκράτορα και στην συνέχεια διακοπή μνημονεύσεως του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τον οποίον μαζί με όλη την Ορθόδοξη Εκκλησία χαρακτήρισε «γραικό», δηλαδή ειδωλολάτρη. Ο Καρλομάγνος, προκειμένου να διαχωρίση την θέση του από την Ανατολική Ρωμαική Αυτοκρατορία, προχώρησε σε δύο κινήσεις.

Η πρώτη ήταν να οργανώση στα ανάκτορά του την Παλατινή Ακαδημία (Academia Palatina) στο Άαχεν. Ο Καρλομάγνος κάλεσε τον αγγλοσάξονα λόγιο Αλκουίνο ως διευθυντή και βασικό διδάσκαλο της Παλατινής Ακαδημίας. Ο Αλκουίνος δίδαξε τον ίδιο τον Κάρολο καθώς και μέλη της οικογένειάς του, της βασιλικής αυλής και νέους. Η μέθοδος του Αλκουίνου ακολουθούσε δύο κύκλους σπουδών, το Trivium (Τρίοδος) και το Quadrivium (Τετράοδος).

Στο Trivium διδασκόταν η Γραμματική, η Ρητορική και η Διαλεκτική, ενώ στο Quadrivium η Αριθμητική, η Γεωμετρία, η Αστρονομία και η Μουσική. Μέσα από την Παλατινή Ακαδημία αναδείχθηκε και ο Θεοδούλφος της Ορλεάνης, ο οποίος ανέλαβε να γράψη κριτική εναντίον της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, εν Νικαία.

Στα λεγόμενα Libri Carolini, που διαβάστηκαν στην Σύνοδο της Φραγκφούρτης το 794 μ.Χ., ο Θεοδούλφος κατηγορεί τους Ορθοδόξους για λατρευτική και όχι τιμητική προσκύνηση των εικόνων, μεταφράζοντας την προσκύνηση ως adoratio, δηλαδή λατρεία. Αυτή η σκόπιμη παρερμηνεία έδωσε την δυνατότητα στον Καρλομάγνο να κατηγορήση τους Ορθοδόξους ως ειδωλολάτρες, «γραικούς», που λατρεύουν ξύλα και να διακόψη την εκκλησιαστική κοινωνία μαζί τους.

Η δεύτερη ήταν να επιβάλη τα λατινικά ως βασική γλώσσα της διοίκησης, αλλά και της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης των Φράγκων. Αυτό τον οδήγησε στο να επιλέξη ως βασικό Πατέρα της Δυτικής χριστιανοσύνης τον ιερό Αυγουστίνο, που έγραψε στα λατινικά. Ιδιαιτέρως αγαπούσε το έργο του Αυγουστίνου «Η πολιτεία του Θεού» και το έθετε ως ανάγνωσμα στα γεύματα του παλατίου του.

Μέσα από αυτές τις επιλογές γεννήθηκε και η Σχολαστική θεολογία της Δύσεως, η οποία άνθισε τον 11ο αιώνα και οδήγησε τους Δυτικούς στην απόσχισή τους από την Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία.

Τέλος, ανέφερε ότι οι διαφορές που έχουμε με τους Λατίνους δεν είναι μόνον κάποιοι όροι (filioque, actus purus), αλλά το ότι μας χωρίζουν και 13 «Οικουμενικές» κατ΄ αυτούς, Σύνοδοι που έγιναν μετά την Ζ΄ Οικουμενική Σύνοδο, δηλαδή θεωρούν ως ογδόη την Σύνοδο του 869 μ.Χ. που καθήρεσε τον Μέγα Φώτιο και όχι την Σύνοδο του 879 μ. Χ. που τον αποκατέστησε, παρόντος του εκπροσώπου του Πάπα, δεν αποδέχονται την Σύνοδο επί αγίου Γρηγορίου του Παλαμά (για εμάς Οικουμενική) και προσέθεσαν άλλες 13 Συνόδους. Δηλαδή, σήμερα η «ετερόδοξη Εκκλησία» της Ρώμης προσμετρά 21 Οικουμενικές Συνόδους, ως τελευταία δε την Β΄ Βατικανή Σύνοδο (1962-1965).

Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ